

[Madsen-Mygdal.]

flere offentlige Arbejder, der gaar den samme Skæbne i Møde.

Naar ogsaa under dette Punkt Udstykning af Jord til Husmandsbrug nævnes, maa det maaske være mig tilladt at minde om, at der til dette Formaal er rigeligt baade af Jord og Pengemidler til Raadighed, og at Begrænsningen af Udstykningens Omfang alene bestemmes ved Antallet af de kvalificerede Ansøgere. Jordudstyknings har vi altid fra Venstres Side omfattet med stor Interesse, og vi har vist denne Interesse i Handling. Vi er rede til en Fortsættelse deraf, naar det sker efter gode, sunde Principper, men at tro, at Arbejdsløsheden i nævneværdigt Omfang kan bekæmpes gennem Jordudstyknings, det er efter min Opfattelse en Tro, der bunder i en stor, fundamental Misforstaaelse af hele Arbejdsløshedsproblemet. Natur.

I Perioden mellem de to sidste Folketingsvalg, Perioden 1926—29, har det været Socialdemokratiets stadige Anklage mod os, at vi ikke foretog os noget som helst til Arbejdsløshedens Bekæmpelse. Heroverfor staar imidlertid den Kendsgerning, at medens Arbejdsløsheden naaede sit Maksimum netop i den Maaned i 1926, da det første Ministerium Stauning forlod Regeringen og Venstres Regering traadte til, staar vi nu i dette Foraar, da Venstres Regering fra-træder, og et nyt Ministerium Stauning træder til, med en Nedgang i Arbejdsløshedstallet, der tyder paa, at vi ogsaa i denne Henseende er godt paa Vej frem mod normale Tider. Samme Dag, som den nuværende Regering mødtes med Folketinget, altsaa i Forgaars, den 14. Maj, skrev Socialdemokratiets Hovedorgan her i København i sin Omtale af Ugens Arbejdsløshedstal — det var i sidste Uge, som alle vil vide, 35 000 mod 64 000 paa samme Tid for to Aar siden — følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse:

„Arbejdsløshedstallets Nedgang fortsættes heldigvis Uge for Uge, og den noget lysere Arbejdssituation breder atter Haabet i de mange Hjem, hvor Arbejdsløsheden i Maaneder har hærget. Hvis Nedgangen blot kan fortsættes nogle Uger endnu, er der Haab om, at vi efter Aars Forløb atter kan nærme os normale Tilstande paa Arbejdsmarkedet.“

Se, anderledes er Tilstanden dog altsaa ikke efter den Venstregering, efter det Rædselsregimente, som Socialdemokraterne endelig har faaet Held til at fjerne, end at selve „Social-Demokraten“ udtaler et fuldt berettiget Haab om, at vi i Løbet af nogle

Uger kan nærme os normale Tilstande paa Arbejdsmarkedet. Jeg har ønsket her at fremdrage denne overraskende fornuftige Udtalelse i „Social-Demokraten“, der er fremsat paa selve den nydannede Regerings Tiltrædelsesdag, og jeg forstaar meget godt, at den nye Regering i Overensstemmelse med denne Udtalelse erkender, at det aldeles ikke haster med alle de Foranstaltninger, der er stillet i Udsigt til Arbejdsløshedens Bekæmpelse, saa meget mindre som det ved nærmere Eftersyn viser sig, at det alt sammen bestaar af gamle Traverser, der ingen eller i hvert Tilfælde kun underordnet Betydning har i Forholdet til selve Arbejdsløshedsproblemet. Men se her med Hensyn til Arbejdsløsheden: er der noget, de Herrer har agiteret paa, er det jo det Spørgsmaal; her er altsaa et Omraade, hvor Valgagitationens Taager allerede er ved at lette, og hvor Vælgerne af selve „Social-Demokraten“'s Udtalelser kan se, at Virkeligheden ligger helt anderledes, end det blev fortalt under Valgslaget, og den nye socialdemokratiske Samlingsregering tiltræder sin Virksomhed paa et Tidspunkt, hvor Udsigterne med Hensyn til Arbejdsløshedens Indskrænkning er lysere end i mange Aar.

Vedrørende Regeringens Programtale skal jeg endnu kun bemærke, at det er i høj Grad beklageligt, at netop det Program-punkt, som har langt den største Betydning for Erhvervslivet og Erhvervslivets fremtidige lykkelige Udvikling, nemlig en Nedbringelse af de offentlige Udgiftsbudgetter med tilsvarende Nedbringelse af de Byrder, Erhvervene maa bære, fuldstændig savnes i Programmet — ikke et Ord i hele Programmet om denne Opgave! Det maa maaske være mig tilladt at bemærke, at vi fra Venstres Side — selv om vi naturligvis er fortrolige med, at vor Indflydelse kun er ringe overfor den Allianceblok paa 77 Stemmer, som nu er dannet — dog alligevel fortsat vil arbejde for en Nedbringelse af de offentlige Udgifter, og at vi, saa langt vor Indflydelse rækker, af al vor Magt vil modsætte os ethvert Forsøg paa at forringe eller ødelægge de Resultater, der i saa Henseende er opnaaet i den forrige Regeringsperiode.

Regeringschefens Programudtalelse slutter med en Indbydelse til samtlige Folketingets Medlemmer til at arbejde for at virkeliggøre, hvad Vælgernes Flertal har krævet; og denne Indbydelse gælder da formentlig ogsaa det Parti, jeg har den Ære at repræsentere. Jeg skal i den Anledning udtale, at vi stedse er rede til en saglig Forhandling med enhver Regering,